

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 31. maj 2007
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-705-0012
Dok.: JTS41102

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 48 vedrørende forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) (L 165), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. maj 2007.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 48 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) (L 165):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 29/5-07 fra advokat Olav Willadsen, Glostrup, vedrørende L 165, jf. L 165 – bilag 19.”

Svar:

Advokat Olav Willadsen rejser i sit brev af 29. maj 2007 til Folketingets Retsudvalg en række spørgsmål, som han tidligere har rejst i brev af 16. maj 2007 til Retsudvalget. Spørgsmålene angår navnlig forslaget om at afskaffe muligheden for, at fordringshaveren kan afbryde forældelsen efter 20-års reglen i Danske Lov alene ved en påmindelse til skyldner.

Justitsministeriet har kommenteret advokat Willadsens tidligere henvendelse i besvarelsen af spørgsmål nr. 22 vedrørende lovforslaget, hvortil der henvises. Den seneste henvendelse giver Justitsministeriet anledning til følgende supplerende bemærkninger:

Willadsen anfører, at den foreslåede afskaffelse af muligheden for at afbryde forældelsen ved påmindelse navnlig er til skade for kreditorer, der yder lån.

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 22 vedrørende lovforslaget bygger dette punkt i forslaget på en enig anbefaling fra Forældelsesudvalget, hvor bl.a. Finansrådet og Realkreditrådet var repræsenteret. Som det bl.a. er anført i udvalgets betænkning, bør forældelsesreglerne generelt navnlig bidrage til, at fordringer afvikles eller bringes på det rene inden rimelig tid, og at procesførelse om meget gamle fordringer undgås. Forældelsesudvalget anfører bl.a., at disse hensyn i de fleste tilfælde ikke på tilfredsstillende måde tilgodeses ved en ordning, hvor fordringshaveren har mulighed for til enhver tid at forny forældelsesfristen ved blot at tilkendegive over for skyldneren, at han eller hun mener at have et krav mod den pågældende.

Justitsministeriet er enig i udvalgets synspunkter.

Det kan tilføjes, at der for fordringer i henhold til pengelån er foreslået en særlig lang forældelsesfrist (10 år), jf. lovforslagets § 6, stk. 1.

Advokat Willadsen anfører, at der gør sig særlige forældelsesmæssige hensyn gældende, når et krav er fastslået ved en domstolsafgørelse.

Justitsministeriet er enig i dette synspunkt, og i overensstemmelse med Forældelsesudvalgets anbefaling indeholder lovforslaget en særlig lang forældelsesfrist (10 år), når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved dom, jf. lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 3.

Willadsen anfører endvidere, at en skyldner vil kunne undgå at betale sin gæld ved at flytte til udlandet og opholde sig der, indtil fordringerne er forældede.

Det følger imidlertid af lovforslagets § 14, at i tilfælde, hvor fordringshaveren har været afskåret fra at afbryde forældelsen på grund af ukendskab til skyldnerens opholdssted, indtræder forældelse tidligst et år efter, at fordringshaver fik eller burde have fået kendskab til skyldnerens opholdssted. Endvidere indebærer § 14, at forældelsesfristen suspenderes, hvis fordringshaveren har været afskåret fra at afbryde forældelse på grund af en hindring, som ikke beror på fordringshaverens forhold. Dette vil omfatte tilfælde, hvor det ikke er muligt for fordringshaveren at foretage retslige skridt mod skyldneren, f.eks. på grund af processuelle regler i det pågældende land. I sådanne tilfælde indtræder forældelse tidligst et år efter hindringens ophør.

Desuden kritiserer Willadsen i sit brev, at private kreditorer ikke kan iværksætte lønindeholdelse.

Justitsministeriet kan oplyse, at Retsplejerådet som led i sin igangværende gennemgang af den civile retspleje bl.a. skal se nærmere på reglerne om tvangsfuldbyrdelse. Rådet vil som led i den samlede gennemgang af området også vurdere fordele og ulemper ved at give mulighed for lønindeholdelse for private krav.

Willadsen bemærker afslutningsvis, at der er betydelige EU-retlige følger af lovforslaget, som ikke er omtalt i bemærkningerne. Som anført under pkt. 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er det Justitsministeriets opfattelse, at lovforslaget ikke indeholder EU-retlige aspekter.